

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 31 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2017, declarate de avocatul Ion Dănoi, de avocatul Veaceslav Negru și inculpatul

*Vorobiov Anatoli Xxxxxx, născut la
xx xxxxxxxxxxx xxxx în mun. Xxxxxxxx, locuitor al s.
Xxxxxxxxxx, r-nul Xxxxxxxx, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 15.01.2016 – 31.03.2017,
instanța de apel: 10.05.2017 – 26.07.2017,
instanța de recurs: 23.10.2017 – 05.12.2017.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 31 martie 2017, Vorobiov Anatoli a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (2) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani și 9 luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Vorobiov Anatoli, în timpul și locul nestabilit de către organul de urmărire penală, ilegal a procurat masa vegetală uscată de culoare verde - marijuana, care conține substanța narcotică, și la 21.10.2015 a consumat o cantitate nestabilă a substanței narcotice prin fumare, iar partea rămasă în pachetul de hârtie a păstrat-o ilegal la sine în scopul de înstrăinare și întrebuințării personale. În aceeași zi, aflându-se la domiciliul cunoscutului său Baucov V. pe adresa: mun. Xxxxx, str. XXXXXXXXXXXX xx, ap. x, acționând cu intenția îndreptată spre înstrăinarea substanțelor narcotice, a transmis ilegal lui Baucov V. în pachetul de hârtie o parte din masa vegetală uscată de culoare verde - marijuana, pe care ultimul o păstra la sine în scopul întrebuințării personale. La 22.10.2015, orele 21.00, Vorobiov A. și Baucov V., aflându-se împreună în fâșia forestieră, amplasată pe partea stângă a traseului Bălți-Sadovoe, au fost observați de către colaboratorii de poliție și în legătură cu bănuiala apărută că ei consumau substanțe narcotice, au fost conduși la Serviciul Narcologic al Spitalului Municipal Bălți, unde, conform proceselor-verbale al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 836 și nr. 837 din 22.10.2015, s-a constatat faptul consumului de către Vorobiov A. și Baucov V. de substanțe narcotice - marijuana.

Ca urmare a acestei situații, la 22.10.2015 între orele 23.00 și 23.15, colaboratorii poliției au efectuat percheziția corporală a lui Baucov V., în cadrul căruia în buzunarul drept al blugilor, în care era îmbrăcat ultimul, a fost depistat și ridicat un pachet de hârtie cu masa vegetală uscată de culoare verde, care conform raportului de expertiză nr. 10491 din 19.11.2015, masa vegetală uscată de culoare verde, cu greutatea de 0,98 gr. este marijuana, în care a fost depistat componentul narcotic activ - tetrahydrocannabinol, prin urmare se atribuie către substanțe narcotice.

Conform Raportului de expertiză nr. 10491 din 19.11.2015, masa vegetală uscată de culoare verde, cu greutatea de 0,98 gr., ridicată de la Baucov V., este marijuana, în care a fost depistat componentul narcotic activ – tetrahydrocannabinol, prin urmare se atribuie către substanțe narcotice. Marijuana este inclusă în Lista nr. 1 a Tabelului nr. 1 „Substanțele narcotice. Substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicinale”, aprobată prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr.1088 din 05.10.2004.

Tot el, la 21 octombrie 2015, în locul nestabilit de către organul de urmărire penală, ilegal a procurat masa vegetală uscată de culoare verde marijuana, care conține substanță narcotică, după ce, în aceeași zi a consumat o cantitate nestabilă a substanței narcotice prin metoda fumării, iar partea rămasă în pachetul de hârtie a păstrat-o ilegal la sine în scopul de înstrăinare și întrebuințării personale. Ulterior la 22.10.2015, orele 21.00, aflându-se împreună cu Baucov V. în scopul întrebuințării substanțelor narcotice în fâșia forestieră, amplasată pe partea stângă a traseului Bălți-Sadovoe, observând colaboratorii de poliție, a aruncat pe pământ pachetul de hârtie cu masa vegetală uscată de culoare verde, pe care îl avea la sine, și care a fost ridicat de către ofițerii de investigații în cadrul efectuării cercetării la fața locului. Conform Raportului de expertiză nr. 10490 din 19.11.2015, masa vegetală uscată de culoare verde, cu greutatea de 3,7 gr. este marijuana, în care a

fost depistat componentul narcotic activ - tetrahydrocannabinol, prin urmare se atribuie către substanțe narcotice, iar cantitatea menționată se atribuie la cantități mari „narcotice, substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicinale”, aprobată prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 1088 din 05.10.2004. În conformitate cu capitolul 1 p. 7 al „Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor, care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobate prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea sus indicată de substanță narcotică - marijuana uscată -3.7 gr., constituie proporții mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut parțial vina, relatând că împreună cu Baucov V. s-au dus în fâșia forestieră să consume substanțe narcotice, însă, nu au reușit să întrebuițeze deoarece de ei s-au apropiat colaboratorii poliției. La fața locului a fost efectuată percheziția corporală în urma căreia la el și la Baucov V. au fost găsite câte un pachet de marijuana. Recunoaște că a consumat și păstrat la sine substanțe narcotice, însă nu recunoaște vina referitor la păstrarea substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare.

Necătând că inculpatul a recunoscut parțial vina, vinovăția acestuia se confirmă integral prin probele administrate.

Astfel, martorul Ciobanu V. a declarat că cu colegii de serviciu Grîu L. și Ciobanu V., s-au apropiat de două persoane suspecte. Persoana care s-a numit Vorobiov A. a aruncat un pachet suspect, care a fost ridicat și sigilat. În urma percheziției corporale, la cealaltă persoană - Baucov V., a fost depistat un pachet de hârtie în care conform raportului de expertiză se aflau substanțe narcotice. Baucov V. a declarat că pachetul cu substanțe narcotice i-a fost transmis de către Vorobiov A.

Martorul Baucov V., a declarat că Vorobiov A. i-a propus să consume marijuana pentru ce s-au deplasat spre fâșia forestieră. De ei s-au apropiat colaboratorii poliției. În urma percheziției la el a fost depistat un pachet în care se afla marijuana, acest pachet i-a fost transmis de către Vorobiov A. cu o zi înainte. În preajma lui Vorobiov A. pe jos, colaboratorii poliției au găsit un pachet în care se afla substanță narcotică. Presupune că Vorobiov A. a scăpat pachetul jos, deoarece era timp de noapte.

Totodată, Vorobiov A. a fost învinuit de organul de urmărire penală în baza art. 217¹ alin. (3) lit. a) Cod penal - înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, de o persoană care anterior a săvârșit aceleași acțiuni, deoarece acesta anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei mun. Bălți din 24.03.2011, în baza art. 217¹ alin. (3) lit. c), f), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, condiționat, cu un termen de probă de 3 ani, cu privarea de dreptul de a practica activități de circulație ilegală a substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, antecedentul penal fiind stins. Astfel, fapta lui nu poate fi calificată în baza art. 217¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, ca fiind comisă de o persoană care anterior a săvârșit aceleași acțiuni.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, ca înstrăinarea ilegală a drogurilor și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 72, 75-77 Cod penal, de gravitatea faptei săvârșite, de personalitatea inculpatului și motivul săvârșirii infracțiunii, de circumstanțele cazului, de pericolul social al persoanei și faptei, că circumstanțe agravante și atenuante în privința inculpatului nu au fost stabilite, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă și prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, cu suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Aliona Modelina, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217¹ alin. (2), 217 alin. (2), 84 alin. (1) Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că instanța nu a ținut cont de criteriul general al individualizării pedepsei, contrar prevederilor art. 75 Cod penal, și anume gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, circumstanțele cazului, motivul comiterii infracțiunii, personalitatea vinovatului, precum și influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei culpabile.

Nu a luat în considerație și faptul, că inculpatul a săvârșit o infracțiune prevăzută de art. 217¹ alin. (2) Cod penal, care după conținutul său și consecințele prejudiciabile reprezintă un pericol sporit pentru societate.

Totodată, instanța de fond nu a luat în considerație datele caracteristicele ale inculpatului, și anume: că acesta, fiind o persoană aptă de muncă, nu are ocupație permanentă ce i-ar asigura lui o sursă stabilă de venit pentru existență, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza: consumator de droguri din 03.11.2012, acesta nu este la prima abatere, fiind anterior judecat penal pentru comiterea infracțiunilor legate de circulația ilegală a substanțelor narcotice cu aplicarea pedepsei nonprivative de libertate, și din nou a comis infracțiuni similare, cu toate că antecedentul penal este stins. Circumstanțele date denotă că acest tip de pedeapsă nu a atins scopul reeducării și corectării persoanei numite.

Astfel, reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării de societate, iar pedeapsa sub formă de suspendare condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, stabilită inculpatului, este una extrem de blândă prin care nu vor fi atinse scopurile generale ale pedepsei penale prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, adică, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și din partea altor persoane.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2017, apelul a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre.

Vorobiov Anatoli a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (2) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 26 iulie 2017.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu este echitabilă faptelor infracționale comise, nu corespunde împrejurărilor cauzei și normelor legale și nu va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Pedeapsa stabilită inculpatului nu este echitabilă faptei comise, instanța de fond nu a ținut pe deplin cont și nu s-a expus argumentat asupra regulilor de individualizare a pedepsei, asupra circumstanțelor cauzei, personalității inculpatului, caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite.

Inculpatul nu este la prima abatere, anterior acesta a fost judecat prin sentința Judecătorei Bălți din 24.03.2011 în baza art. 217¹ alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, și prin sentința Judecătorei mun. Bălți din 05.09.2014 în baza art. 217² Cod penal la amendă în mărime de 6000 lei.

Totodată, potrivit informației eliberate de către Serviciul Narcologic al Centrului Consultativ SCM Bălți din 27.11.2015, Vorobiov A. se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza: „Consumator de droguri” din 03.11.2012.

Deși inculpatului anterior i s-a acordat încredere de către instanța de judecată, fiindu-i stabilită pedeapsa non-privativă de libertate prin aplicarea art. 90 Cod penal, pedeapsa penală nu și-a atins scopul, el nu a tras concluzii de încetare a comportamentului infracțional și nu a pășit pe calea corijării.

Inculpatul anterior fiind judecat pentru comiterea infracțiunilor legate de circulația ilegală a substanțelor narcotice cu aplicarea pedepsei nonprivative de libertate, din nou a comis infracțiuni similare, se află la evidența medicului narcolog, ceea ce face imposibilă dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei în privința acestuia.

Astfel, pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal nu este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, nu poate fi considerată adecvată și nu va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale, corectarea și reeducarea inculpatului fiind posibilă doar în condițiile izolării de societate.

Pedeapsa reală cu privare de libertate, va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă pe care instanța de apel o consideră echitabilă faptei infracționale săvârșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de reeducare și corectare a inculpatului.

5. Avocatul Ion Dănoi, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii.

Recurentul a invocat că potrivit probelor administrate, inculpatul nu a săvârșit fapta incriminată și prevăzută la art. 217¹ alin. (2) Cod penal.

Probele prezentate de acuzare sunt simple indicii de vinovăție care nu pot conduce la condamnarea inculpatului.

Cu toate că au fost audiați mai mulți martori, declarațiile acestora nu conțin informații concludente de natură să releve vinovăția inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

5.1. Au declarat recurs ordinar și avocatul Negru Veaceslav cu inculpatul, în care solicită casarea acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, pe capătul de învinuire prevăzut de art. 217 alin. (2) Cod penal să fie aplicate în privința inculpatului prevederile Legii nr. 210 cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova din 29.07.2016, cu încetarea procesului penal, iar în baza art. 217¹ alin. (2) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

La recurs, este anexată și cererea inculpatului, legalizată în modul prevăzut de lege, în care solicită încetarea procesului penal pe capătul de acuzare în baza art. 217 alin. (2) Cod penal în legătură cu intervenirea amnistiei, deoarece *recunoaște vina în întregime* și se căiește sincer de cele comise.

Recurenții au invocat, că inculpatul și-a recunoscut benevol vina în comiterea infracțiunii incriminate, fără careva presiune sau promisiuni din partea apărării sau organului de urmărire penală. La domiciliu acesta se caracterizează pozitiv, la evidența medicului psihiatru nu se află, se află la evidența medicului narcolog, dar deja inculpatul conștientizează că a fost o greșeală anterioară și garantează instanței de judecată, că pe viitor nu va mai consuma droguri.

Antecedentul penal îi este stins. A recunoscut vina de la bun început și se căiește sincer de cele comise. Înțelege și contemplă că prin acțiunile sale a comis infracțiunile incriminate, înțelegând și gravitatea acestora și regretând nespus de mult că a comis aceste infracțiuni.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – s-a aplicat pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) și (7) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427, formularea propunerilor prevăzute de lege privind hotărârea solicitată și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens, data declarării recursului și semnătura recurentului.

Însă, în recursul avocatului Ion Dănoi, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în

drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Deci, în această consecutivitate, recursul nominalizat este unul neîntemeiat.

În al doilea rând, conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora nu a fost folosită calea de atac apelul. În recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele recurentului Ion Dănoi privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (2) Cod penal, nu au fost invocate și în apel, nefiind în genere utilizată calea de atac a apelului de către apărare (*pct. 3.- 5. din decizie*).

Mai mult, recursul ordinar al avocatului Ion Dănoi, potrivit argumentelor invocate, contrazice totalmente recursul avocatului Veaceslav Negru și inculpatului, prin care ultimul recunoaște vina în totalitate și solicită aplicarea amnistiei în privința sa.

Rezultă că, recursul avocatului Ion Dănoi, și în sensul vizat, nu are niciun suport juridic, fiind neîntemeiat, astfel (*pct. 5. din decizie*).

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs respinge recursul ca inadmisibil, în cazul în care se constată că acesta este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul avocatului Ion Dănoi este neîntemeiat, el urmează a fi respins ca inadmisibil.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul dat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al avocatului Veaceslav Negru și inculpatului (*pct. 5.1. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, exceptând chestiunea aplicării actului de amnistie, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea

condamnațiilor, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată vinovatului doar dacă, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să o execute, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, însă instanța de apel nu a reținut asemenea împrejurări și corect a concluzionat că sentința instanței de fond este nemotivată în acest aspect (*pct. 2., 4. din decizie*).

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a conchis că în cazul în care inculpatul, a comis două infracțiuni dintre care una ușoară și una mai puțin gravă, privind înstrăinarea ilegală a drogurilor și procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, infracțiuni pentru care legea prevede închisoare de până la un an și respectiv la 2 la 5 ani cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, acesta se află la evidența medicului narcolog din 03.11.2012, cu diagnosticul „consumator de droguri”, anterior fiind condamnat pentru infracțiuni similare, antecedentul penal fiind stins, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurenți (*pct. 5.1. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului, în baza art. 90 Cod penal, reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproportională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Pe lângă aceasta, acest recurs ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.1. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu

constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul dat, în latura pedepsei, a constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenții Veaceslav Negru și inculpat, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția în latura pedepsei, că inculpatului i-au fost aplicate pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul menționat este neîntemeiat în aspectul vizat.

În al patrulea rând, potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei. Conform art. 57 alin. (1) Cod penal, art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvârșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia. Amnistia se aplică persoanelor inculcate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal, care se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise. Procesul penal încetează cu acordul scris al persoanei inculcate, la faza de judecare, referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea actului de amnistie pentru care Codul penal prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani. În corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Din materialele cauzei se constată că inculpatul a înaintat o cerere, prin care recunoaște integral comiterea infracțiunilor incriminate, solicitând încetarea procesului penal pe art. 217 alin. (2) Cod penal, sancțiunea cărui prevede pedeapsa închisorii de până la 1 an, în temeiul actului de amnistie (*f.d.6, 9-14, vol. II*).

Circumstanțele expuse relevă că inculpatul, pe capătul de învinuire în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, întrunește condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, procesul penal urmând a fi încetat în partea vizată, respectiv, și cu excluderea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 84 Cod penal.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța dispune încetarea procesului în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Prin urmare, împrejurările enunțate, impun admiterea recursul ordinar declarat de avocatul Veaceslav Negru și inculpat, casarea parțială a hotărârilor contestate, cu încetarea procesului penal pe art. 217 alin.(2) Cod penal, în temeiul art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29 iulie 2016.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. b), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Ion Dănoi, împotriva sentinței Judecătoriai Bălți din 31 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2017, în privința inculpatului Vorobiov Anatoli Xxxxxx.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Veaceslav Negru și inculpatul Vorobiov Anatoli Xxxxxx, casează parțial sentința Judecătoriai Bălți din 31 martie 2017 și decizia Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2017.

Încetează procesul penal în privința lui Vorobiov Anatoli Xxxxxx pe episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) Cod penal, în temeiul art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29 iulie 2016.

Se exclude aplicarea față de inculpatul Vorobiov Anatoli Xxxxxx a prevederilor art. 84 Cod penal.

Vorobiov Anatoli Xxxxxx se consideră condamnat în baza art. 217¹ alin. (2) Cod penal la 3 ani închisoare.

În rest, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2017 se menține.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 decembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun